

NEW YORK, N.Y. — Znani protestantovski pridigar B. Graham je včeraj tu ob koncu svojih govorov predložil, naj bi vietnamsko vojskovanje za ključil osební dvobjed predsednikov obeh Vietnamov, **Thieuje in Ho Či Minha!**

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 122 Monday, June 23, 1969

Francoska politika brez De Gaulla

Od Napoleona I. do Napoleona II. je francoska politika oboževala načelo predsedniške demokracije, kot jo poznamo v Ameriki, ni se pa pri tem počutila dobro. Vsak močen predsednik je hotel postati diktator, nekaterim med njimi se je to tudi posrečilo. Francoz ni vnet za diktature, zato je po I. 1870 prevladal v Franciji sistem parlamentarne demokracije, ki je dal vso oblast parlamentu in s tem onemogočil pohlepni politikom pot do diktature. Pokazalo se je, da za francoske razmere tudi sistem parlamentarne demokracije ni dober. V parlamentu ni bilo namreč nikoli stalne večine, vsaka vlada je bila od danes do jutri, ker je bila odvisna od slučajnih koalicij. Francija se je kljub temu oklepala parlamentarne demokracije, akoravno sta ji dve svetovni vojni pokazali, da še nima prave oblike te vrste vladavine. Vse to je videl general De Gaulle in čakal, da pride njegova dežela v resno politično krizo. Kriza je nastopila I. 1958 in De Gaulle je takoj po prevzemu oblasti spremenil francoski politični sistem od parlamentarne na predsedniško demokracijo.

Zagovorniki parlamentarne demokracije so takoj razpili De Gaulla kot diktatorja. Je tudi res bil, toda svojevrsten. Priškarjal je močno oblast in pristojnost francoskega parlamenta, toda v politične pravice francoskega državljanja ni preveč posegal. Priznal in spoštoval je pa voljo francoskega volivca. Zato je bilo v francoskem parlamentu več strank, akoravno je bila politična moč omejena. Ko mu je francoski volivec odrekel zaupanje, se je umaknil. Tako ne postopajo čistokrvni diktatorji.

Z generalovo politično filozofijo niso bili naravno zadovoljni francoski politiki. Saj jim je onemogočil njihovo najbolj priljubljeno igro: politiziranje v francoskem parlamentu. Vlade je namreč postavljali in odstavljali general sam in ne parlament. Francoski volivec se zaradi tega ni preveč razburjal. Bilo mu je všeč, da je De Gaulle osvobodil deželo večnih kriz in vpeljal stabilnost v politiki in gospodarstvu. Za generalovo zunanjo politiko se ni brigal preveč; ni zmeraj odobral, pa tudi ne zmeraj kritiziral. In tako se je zgodilo, da je general pustil za seboj kar lep spomin. Take sreče ni imel vsak vodilni francoski politik.

De Gaulle je torej odšel, njegova dediščina je pa ostala. Upravitelj te dediščine je novi predsednik republike Pompidou. V dediščini je našel vse pravice, kar mu jih daje sedanja ustava in teh ni malo. V njej se bo pa kmalu pojavilo tudi nekaj političnih stvarnosti in Pompidou ne bo mogel preko njih.

Ker je De Gaullu spodletel načrt, da bi v Franciji ustvaril podlago le za dve veliki stranki, moramo pričakovati, da bodo francoski politiki po stari navadi začeli organizirati na drobno vsak svojo stranko. To delo bo v začetku težavno, kajti sedanji parlament bo opravljal svoje posle do leta 1972, ako ga predsednik preje ne razpusti. Razloga za razpust ne vidimo, saj ima Pompidou v parlamentu zanesljivo večino v koaliciji De Gaullove stranke in stranke neodvisnih republikancev. S to koalicijo lahko vlada do konca mandatne dobe. Ta večina bo tudi branila sedanji sistem parlamentarne demokracije, toda vladna koalicija bi pa vendarle bila.

Cisto drugače bo gledala na novi politični položaj opozicija. Ta bo hitela, da čim preje začne boj za staro parlamentarno demokracijo. V tem oziru se bodo znašle na isti liniji vse opozicijske stranke, tiste, ki so že v sedanjem parlamentu, in tiste, ki bi po I. 1972 rade prišle vanj. Tudi to bo svojevrstna koalicija, ki ji vsaj voditelj ne bo manjkalo. Vodilno vlogo za boj za parlamentarno demokracijo bo naravno hotela dobiti v svoje roke komunistična stranka. Je edina stranka, ki se je uspešno upirala De Gaullovi politiki in pri tem ostala neokrnjena; vse druge stranke so ali izginile ali pa se vtopile v nove politične formacije, ki pa morajo šele pokazati svojo sposobnost za življenje. Da rdeča tovarišija sedanjemu predsedniku republike ne bo prav nič zaupala, je jasno. Ako je Pompidou užival zaupanje generala De Gaulla in glavne francoske zasebne banke Rothschildove družine, ne more še pričakovati simpatij pri komunistih.

Zato moramo pričakovati, da se bo v Franciji v prihodnjih 4 letih razvil boj med pristaši predsedniške in pristaši parlamentarne demokracije. Ker nam skušnja pove, da je francoski narod rad zaverovan v tradicijo, se lahko zgodi, da bodo končno zmagali pristaši parlamentarne demokracije, čeprav ne morda na celi črti. Ta boj bo tako zaposlil francosko javnost, da ji bo ostalo le malo časa za reševanje gospodarskih in socialnih vprašanj, ki jih tudi ne bo manjkalo in ki bodo vsa pereče narave. Za probleme zunanje politike bo torej ostalo le malo časa.

Kako bo pri tem oral Pompidou? Če se je znal prilagoditi gospodarskim idejam Rothschildove družine in politični miselnosti generala De Gaulla, je s tem pokazal, da ne bo

silil z glavo skozi zid in sklepal kompromise, kadar ne bo šlo drugače. Že to bo pomenilo velik premik v francoski politiki, kajti pod generalovim režimom ni ta politika poznala besede kompromis. Prožnost ga bo reševala iz zadreg. To mu bo tudi potrebno, kajti pri vsej svoji sposobnosti ne bo nikoli dosegel DeGaullovega ugleda in vpliva. Brez tega pa tudi ne bi mogel tako zviška gledati na politično stvarnost, kot si je to lahko dovolil De Gaulle.

BESEDA IZ NARODA

Piknik euclidskih upokoencev

EUCLID, O. — Sezona pikniki je spet tukaj. Clevelandski Slovenci imamo kar štiri dobro urejene izletniške prostore, ki so pod okriljem različnih organizacij. Najbolj zaposlen in privlačen je prostor društva SNP na Heath in Chardon Rd. Ima tudi vsako leto več modernih izboljšav in prihodnja "petletka" jih predvideva še mnogo več.

V bistvu so naši pikniki drugačni, kot jih označuje angleški slovar, ki pravi: "pic-nic a short trip by a pleasure party carrying its own food for an outdoor meal."

Naša "party" sestoji iz več sto ljudi in ima poslovni značaj, kajti vsako društvo, ki priredi piknik, gleda, da bi okrepilo svojo slučajno blaginjo. V bistvu so si pikniki podobni kot dva centa. Poleg raznih okrepčil in "okrepčil" je na razpolago dober orkester za ples, balinišče, igrišče za otroke in še marsikaj.

Glavna privlačnost je v tem, da se prijatelji in znanci zberejo enkrat v tednu in se pogovorijo o tekočih dogodkih in novicah. Ako se glasovi "štima"jo, in vlada veselo razpoloženje, pa tudi zapojejo, da odmeva od hribov in dolin.

V takem vzdušju bo na SNP izteniških prostorih (farmi) velik piknik s kosilom Kluba slovenskih upokoencev iz Euclida v sredo, 9. julija. Ker je prostor pokrit, se bo piknik ali izlet vršil ob vsakem vremenu, ali kot pravijo Amerikanci: "rain or shine".

Cena vstopnicam z izbornim kosilom je za člane samo \$1.00, za nečlane pa \$1.75. Cena je znižana tudi za druga okrepčila. Za rezervacijo pokličite blaginjnika Andyja Bozicha 481-7094, ali pa jih kupite na seji 3. julija, ki je zadnji čas za nabavo. Kosilo bo servirano ob 1. uri popoldne. Kot vsako leto bo tudi letos na razpolago godba za one, ki jih srbijo pete.

Za tiste člane, ki nimajo svojih avtov, smo najeli avtobus, ki bo odpeljal izpred Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. točno ob 12. uri, s piknika nazaj pa ob 7. uri zvečer. Vožnja tja in nazaj stane \$1.00 za osebo. Torej na svidenje!

Frank Cesen

Konvencija N.C.S.C. v Washingtonu, D.C.

CLEVELAND, O. — Federacija klubov slovenskih upokoencev je poslala svojega tajnika Williama J. Kennicka na tridnevno konvencijo organizacije National Council of Senior Citizens v Washington, D.C., v dneh 5., 6. in 7. junija.

Kot delegat želim poročati našim upokoencem o namenu te organizacije in o uspehih njihovih ciljev na konvenciji. Ta organizacija, v katero spada tudi naša Federacija, ima priključenih še 2500 drugih klubov, večinoma klubov upokoencev, ki so bili člani raznih delavskih uni. Ta organizacija ima v svojih prostorih v Washingtonu svojo pisarno, v kateri so nameščeni razni uredniki, raziskovalci in drugi uradniki. Organizacija izdaja svoj mesečni list *Senior Citizen News*, v katerem razmotirajo probleme upokoencev. Namen NCSC je deloma političen, ker v svojem listu indirektno pripo-

ročajo kandidate in predloge. V glavnem skuša NCSC organizirati skupni nastop vseh klubov potom agitacije za dobrobit in napredek upokoencev. NCSC pošilja svoje raziskovalce in uradnike pred odbore zveznega Senata itd. zagovarjati predloge upokoencev v Združenih državah. Organizacija ima tudi svoje privatne interese in zveze s potniškimi in zavarovalnimi agencijami, ki skušajo upokoencem prodati svoje vrste zavarovanja pod pokroviteljstvom NCSC.

Konvencija, na kateri je bilo navzočih 1200 delegatov, se je začela v Hotel Statler Hilton v petek jutraj ob 9. uri z igranjem vojaške mornariške godbe ZDA. Glavni govornik konvencije je bil zvezni senator Harrison A. Williams, Jr., načelnik U.S. Senate Committee on Aging. Dobil je častno nagrado organizacije. V svojem govoru je poudarjal, da bo NCSC, ki ima 2,500,000 članov, zaslišana pri vladi tam, kjer bo največ zalego, in tudi v Beli hiši. Rekel je, da je tistih 7% zvišanje Social Security benefits, katero predlaga predsednik Nixon, nezadostno in da bi tistih 7% poteklo, preden se krijejo življenjski stroški.

Pri banketu v petek popoldne je bil glavni govornik zastopnik Nixonove vlade John G. Vene-man, undersecretary of Health, Education and Welfare. Rekel je, da se Nixonova vlada bori v prvi vrsti proti inflaciji, ki uničuje naš dolar in največ škoduje prav upokoencem.

Bolj navdušen za upokojske probleme je bil drugi zastopnik Nixonove administracije John B. Martin, head of the U.S. Administration on Aging. On je pripoznal, da je 40% tistih 20 milijonov ameriških upokoencev na nizki ravni življenja in da je treba mnogo agitirati, da se bodo pokojnine zvišale. NCSC trdi, da bi samci morali eventuelno dobiti \$150 mesečno, namesto samo \$55 in zakonski pari \$250. Social Security pokojnine naj bi se zvišale za 50% v prihodnjih dveh letih. Gospod Martin je rekel, da se upokoenci premalo brigajo, da bi dobili svoj delež denarja od zvezne vlade za stanovanjska poslopja.

Zanimiv je bil govor novoizvoljenega predsednika Nelsona H. Cruikshanka, bivšega direktorja AFL-CIO Social Security Departmenta, ki je trdil, da upokoenci ne bi smeli se spustiti v lenobo in sanjati o preteklosti, ampak da velika nagrada in plačilo pride tistim upokoencem, ki imajo pogum boriti se za napredek našega skupnega življenja. (Konec sledi)

Wm. J. Kennick

Kong. Joe Skubic mu je omogočil prihod v ZDA

CLEVELAND, O. — Ko je šel zadnjič Korotan prepevat v Washington, D.C., je potoval z njim tudi Janez Skubic s 16301 Trafagar Avenue, bratranec kong. Joa Skubica iz Kansasa. Ko je moral Janez Skubic bežati leta 1945 iz domovine, je kot veliko drugih iskal zavetje na Koroskem. Od tam je iskal pot v svet, najraje v Ameriko, kjer so bili njegovi sorodniki po očetovi strani. Tako je dobil vso potrebno pomoč od svojega bratranca, sedanjega kongresnika Joa Skubica. Prišel je v ZDA in se naselil pri njegovi mami, svoji teti, ženi očetovega brata. Ker je bilo v Kansasu tedaj bolj težko

za primerno zaposlitev, se je Janez Skubic preselil v Cleveland.

Ko se je zadnjič Korotan praviljal na pot, je Janez Skubic obvestil o tem svojega bratranca kongresnika Joa Skubica. Ta ga je povabil, naj pride s Korotanom tudi on, da se bosta malo pogovorila, ko se že dalj časa ni sta videla. Seveda je Janez šel z veseljem na pot in si ob tej priložnosti poleg razgovora z bratrancom ogledal tudi naše glavno mesto in njegove zanimivosti. AD

Njuburškim upokoencem

INDEPENDENCE, O. — Klubu slovenskih upokoencev iz Newburga naznanjam, da smo najeli avtobuse za sredo, 7. julija, da se popeljemo v W. Virginio, kamor zadnjič nismo mogli, ker nismo dobili avtobusov.

Kdor se misli udeležiti našega izleta, naj pride v sredo ob dveh popoldne na sejo v SDD na Prince Avenue in se ponovno vpíše. Čas je kratak in do 1. julija moramo vedeti, koliko nas bo šlo, da vemo pripraviti hrano. Kdor ne more priti na sejo, naj mi telefonira na 524-7724.

A. Stokar, taj.

Po stopinjah Gospodovih

IV.

Zraven cerkve Marijine smrti je na južni strani dvorana zadnje večerje. Ko sem prišel tja, je bila odprta, pa nobenega človeka notri. Sredi dvorane poklekem in se zahvalim Gospodu za najsvetejši zakrament, za hvalam za sveta obhajila in prosim Gospoda, naj mi odpusti, če je bilo kdaj kaj pomanjkljivega ali napak. Kdo naj razume Tvojo neskočno ljubezen, ki Te je naglala, da si dal tukaj človeku samega sebe: svoje telo v jed in svojo kri v pijačo in ustanovil daritev svete maše. In kar vabiš nas, naj prihajamo k Tebi, da nas pokrepčaš. Neskončne, nezapodajive so Tvoje besede: "Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan." Tako nekako sem molil in se zahvalil Gospodu za ta neskončni dar.

Tu sem, v to dvorano, je prišel na Veliki četrtek Gospod Jezus Kristus s svojimi učenci, da zadnjič z njimi je velikončno jagnje. Slovesen je bil ta trenutek, ko je v krogu svojih učencev zadnjič večerjal, najslavesnejši pa, ko je po izjavi evangelistov Mateja, Marka in Luke ter po besedah sv. Pavla vzel kruh v svoje roke, ga blagoslovil, razlomil, dal svojim učencem in rekel: "Vzemite in jejte od njega vsi. To je moje Telo." Prav tako je vzel po večerji kelih, ga blagoslovil, dal svojim učencem in rekel: "Vzemite in pijte iz njega vsi: To je kelih moje Krvi nove zaveze, ki bo za vas in mnoge prelita v odpustanje grehov. To delajte v moj spomin."

To dejanje Gospodove ljubezni je bil čudež božje vsemočnosti, ki je enak stvarjenju sveta. Za naš človeški razum tako velik, da ga pravilno sploh razumeti ne moremo. Že evangelist sv. Janez piše o tem, ko je Gospod v kafarnaumski shodnici govoril o ustanovitvi tega zakramenta, da so "Mnogi izmed njegovih učencev, ki so to slišali, rekli: 'Trda je ta beseda, kdo jo more poslušati?'" In evangelist sv. Janez pove: "Odslej je mnogo njegovih učencev odstopilo in niso več hodili z njim." Tako nerazumljivo so jim bile njegove besede, ki jih je leto pozneje izgovoril pri zadnji večerji ter spremenil kruh v svojo Telo in vino v svojo Kri. Tako sem danes mnogi spodbijajo nad temi Gospodovimi besedami, katere je spregovoril pri zadnji večerji. Velike so in za človeški razum nepojmljive, a so resnične: Saj so besede Boga samega.

Tu je Gospod postavil še drug

zakrament. Dogodek popisuje evangelist sv. Janez. Na velikončno nedeljo je bilo: Učenci Gospodovi so bili tukaj zbrani, a iz strahu pred Judi so bila vrata zaklenjena. Kar vstopi Jezus v sredo med nje ter jim reče: "Mir vam bodi!" In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Razveselili so se učenci, ko so videli Gospoda. Tedaj jim spet reče: Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tako tudi jaz vas pošljam." In po teh besedah je vanje dihnili in rekel: "Prejmite svetega Duha; katerim grehe odpustite, so jim odpusteni, katerim jih zadržite, so jim zadržani." To je bilo Gospodovo prvo darilo po vstajenju ker to je zaslužil na križu.

Bilo je še tretje: Na binkočno nedeljo je prišel tukaj nad zbrane apostole sv. Duh, ki je preobrazil apostole v prave bojevnik Kristusove. S prvakom apostolov sv. Petrom so neustvarišeni šli v svet in oznanjevali evangelij vsem ljudem in razen apostola sv. Janeza vsi pretrpeli mučeniško smrt.

Vse to se je godilo v tej dvorani, ki je, dejal bi, najsvetejši kraj na zemlji. Najsvetejši, toda kruto prazen. Ko sem prišel tja, je bila dvorana zadnje večerje popolnoma prazna in prazno sem pustil, ko sem odhajal. Ker se nisem zadovoljil z enkratnim obiskom, sem se prišel. Tedaj je bila dvorana zaprta. Kar zagledam človeka, elegantno oblečenega, s fotografsko kamero in če se ne motim tudi filmsko. Med razgovorom ni pove, da bi rad šel v dvorano zadnje večerje, a je žal zaprta. Pa ga vprašam: Odkod prihajate?, mi odgovori: Iz New Yorka. Seževa si v roke in pove mi, da je Jud. Prav zvedavo ga pogledam: Jud ste? In Vi se zanimate za dvorano zadnje večerje? Da, pravi: Kristus je meni toliko kot Vam. Tako? Vam, Judu? Odgovoril mi je: Jaz sem reformiran Jud. Judje se delimo na reformirane in ortodoksne. Ortodoksni Judje Kristusa priznajo, ne priznajo ga pa za Mesijo, kar oni ga še vedno čakajo. S tem je on priznal Kristusovo božanstvo.

Ta njegova izjava je bila zame odkritje. Tega nisem vedel. Kar osupnil sem in žal, da se nisem z njim razgovarjal obširneje o tem. Med tem pogovorom me vpraša, če se hočem peljati z njim v njegovem avtu, kar sem pa hvalično odklonil, ker sem bil namenjen v drugo smer kakor on.

Pred odhodom iz Jeruzalema sem še enkrat stopil v dvorano zadnje večerje. Saj mi je bila po tem, kar se je v njej godilo, kakor bazilika Božjega groba: Velika po dejanju in prav tako po svetosti. Zato sem jo obiskal večkrat. Tudi to pot sem jo našel prazno. Potem, ko sem se nekaj časa mudil v njej, je prišlo par ljudi, ki so se pa ustavili pri ograji blizu stene. Nekaj časa so govorili in ne da bi kdo pokleknil, odšli. Taki smo torej kristjani današnjega časa? Prvič jih ni, drugič pa, če pridejo, se pa ne vedejo tako, kot se za ta kraj spodobi.

Zakaj jih ni, jaz ne morem razumeti. Vseposvods gredo, tu sem pa ne. Nič bi jim ne zameril, ako bi se za obisk tega kraja stavele kake ovire, kot so se prej pod Arabci. Ko sem bil I. 1937 v Jeruzalemu, sem na praznik presv. Rešnjega Telesa, 27. maja, obiskal tudi dvorano zadnje večerje. Z menoj je bil dr. Jakob Aleksič, poddirektor gostišča sv. Družine, nekdanjega avstrijskega gostišča. Pred vstopom v dvorano zadnje večerje je bilo treba plačati vstopnino, katero je pobiral Arabec, ki je bil kot čuvaj tega zgodovinskega kraja. Ko sem plačal predpisano vstopnino, sem v spremstvu dr. Aleksiča stopil v dvorano; pokleknil pa nisem smel, dati bi tako rad storil. Dr. Aleksič, ki je to opazil, mi zašepeče: Ne smete pokleknil. Prepovedano je, Tako nisem pokleknil, ker, če bi to storil, bi me ven vrgli.

Zdaj v Izraelu tega ni več: dvorana zadnje večerje je odprta in nobene vstopnine se ne zahteva in tudi kakega čuvaja ni tam. Prosto smeš stopiti, poklekati in moliti, ne da bi te kdo oviral ali pa nadziral. Judje so tukaj pošteni, pa zelo dostojni. Kljub temu, da tako rabijo denar za vojskovanje z Arabci, ne pobirajo nobene vstopnine, kristjane pa radi pustijo, da neovirano vstopijo v dvorano zadnje večerje.

Ko mi je agent izročil uradne papirje z vozno karto vred, mi je dal tudi prav lep prospekt — razglednik Jeruzalema, kjer so bile v barvastih slikah razne zanimivosti Jeruzalema, med njimi tudi dvorana zadnje večerje, pod njo pa napis: The traditional site of the Last Supper. Tudi na zemljevidu Jeruzalema je označena, ki jo Judje v svoji potniški literaturi pokažejo, kakšna je, na zemljevidu pa, kje je. Tako se ne more noben potnik, posebej pa romar, ki pride v Jeruzalem, izgovarjati, da ni vedel za dvorano zadnje večerje. Vsak jo lahko najde, če hoče.

Nobenkrat, kadar sem bil tam, nisem videl kristjana, ki bi pokleknil na kraig, kjer je Gospod postavil Najsvetejši zakrament. Smo li res tako brezbrizni do Njega, da prostor, kjer se je nam dal v dušno hrano, tako omalovažujemo. Ni se Gospod zastonj pritoževal sv. Marjeti Alakok, ko se ji je I. 1697 prikazal: "Ako bi ljudje povračevali mojo ljubezen z ljubeznijo, bi se malo zdelo vse, kar sem zanje storil in želel bi še več storiti zanje. Ali pri njih najdem le nezvestobo in mlačnost in na moja prijazna vabila odgovarjajo le s preziranjem..."

Ko se ji je 16. junija 1675 prikazal, ji je dejal: "Glej to Srce, ki je ljudi tako zelo ljubilo, da se ni ničesar zbal, ampak se je popolnoma izčrpalo in žrtvovalo, da jim pokaže svojo ljubezen. Za plačilo prejemam od večine ljudi le nevhvaležnost, ker se nespoštljivo obnašajo pred menoj, me božjoropno prejemajo v sv. obhajilu, ker me zaničujejo in so mrzli do mene v tem zakramentu ljubezni. Še bolj me boli, da tako delajo duše, ki so meni posvečene. Zato zahtevam od tebe, da bodi prvi petek po osmini sv. Rešnjega Telesa poseben praznik v čast mojemu Srcu. Ta dan naj prejmejo verniki sv. obhajilo in s slovesno pravno molitvijo naj vračajo mojemu Srcu čast, ki so mu jo vzela žaljenja, ki so se godila, kadar je bilo izpostavljeno na oltarjih. Obljubim ti pa, da se bo razširilo moje Srce in izlilo obilno svojo ljubezen na vse, ki mu bodo izkazovali to čast in se trudili, da mu jo izkazujejo tudi drugi."

Sv. Cerkev je to vpoštevala in po dolgem preiskovanju o Gospodovih razodetjih sv. Marjeti Alakok uvedla praznik Presv. Sra Jezusovega po željah Gospodovih. Praznik je velik, prve vrste, le da ni zapovedan, ampak verniki se nekako tako brigajo zanj kot jeruzalemski romarji za dvorano zadnje večerje. Četudi je velik in velja vernikom obljuba Gospodova, kakršne nima noben drug praznik, še ljudje kaj malo brigajo zanj. Tako kristjani plačujemo Gospodu za Njegovo ljubezen, zlasti v Najsvetejšem zakramentu, katere kraj je v dvorani zadnje večerje.

Tako sem v soboto, 29. marca, proti večeru zaključil moj prvi dan v Jeruzalemu in ko sem prišel domov v monastir, sem z veliko slastjo popravil okusno večerjo ter jo zalil z nekaj kozarci palestinskega vina.

(Dalje sledi)

Vodnata reka

PORTLAND, Ore. — Reka Kolumbija, meja med državama Oregon in Washington, nosi v Pacifik več vode kot vse ostale reke v ZDA.

JEAN GIONO:

ŽETEV

Nazadnje malega Jožefa, ki se je že skoraj prebudil. Odprl je usta in kričal:

"Hi, ho, živalca!"

Toda govori le v sanjah.

Položili so jih na vreče in kuhajo vino. Vstala je zora, dan prihaja. Medtem je Deziderij izpregel mulo in jo postavil v hlev poleg Karoline.

"Najbolje bi bilo," pravi Panturle, "če bi pustila gospodinji doma, midva pa greva; potem bova prišla po nji."

In tako sta tudi storila in Arsula in Delfina sta zdaj sklenili poznanstvo, kakor je treba, tako na ženski način, razgovorjaj se o tej in oni stvari, o suknjah, o pripravljajanju oliv, koliko stanejo čevlji pa o gospodinjskih težavah, nad katerimi se pa človek ne sme preveč pritoževati. In tako je šlo vse pravo pot.

Otroci so se vsi začudeni zbudili in Arsula je dala vsakemu skodelico kozjega mleka in roke so se ji tresle od razburjenja.

Potem sta se vrnila moža: zdaj sta si bila brata. Hodila sta po lepih njivah, jutro pa se je prelivalo kakor zlata reka.

"Najprej moramo postaviti postelje, Delfina, otroške in najini, potem pa morava namestiti mizo. Ognjišče je dobro. Kar se tiče kuhe, pravi Panturle, da bomo danes jedli tukaj."

"Kajpak," de Panturle.

"Oh, ne preveč vam bomo v nadlego," pravi Delfina.

Toda Arsula:

"Da, pri nas boste kosili; vesela sem, da imam te majhne otroke pri sebi."

Ves dan ni odmaknila pogleda od njih. Mati je bila zaposlena z urejevanjem stanovanja, Arsula pa je peljala deklici na polje na sprehod. Fant pa je rajši odšel s očetom in Panturlom, ki sta s svojimi velikimi koraki merila zemljo. Arsula je prišla obe deklici za roke in se sprehajala z njima po vsej okolici. To je najlepši dan vse te pozne jeseni. Zrak je oster in prozoren, toda sonce je še toplo in na nebu ni nobenega oblaka. Iz brinja je slišati vzlet brinovke. Rdečkast zajec se ustavi sredi travnika, potem pa odhiti z velikimi, prožnimi skoki. Vrane se kličejo; človek jih ne vidi, samo sliši jih. Človeku se zdi, da kraka stekleno nebo. V golih mejah rde šipkove jagode, ki jih je že pogladil nočnej mrz in so zdaj mehke in sladke.

Mala Magdalena pripoveduje Arsuli, da pravijo v Mani temu plodu "praskoritec".

Vse tri se smejejo in Arsula pravi:

"Le čakaj, da te ne bom jaz opraskala, le čakaj!"

Potem gredo k potoku. Potok je ves obrasel z umazanimi travami in mrmra, kajti deževje ga je preplavilo z vodo. Pa se torej pritožuje. Pritožuje se zaradi svoje debelosti. Saj ni nikoli zadovoljen. Poleti vzdihuje, da bo umrl, potem pa... no, s potoki je vedno tako.

Tako sta se otroka sprijaznila z novo zemljo.

Iz hoste se oglašja puščinska sloka. Deklici že veda, da je treba močnejše zavezati ovratno ruto, če gre človek proti Basse-Landi, ker se sicer prehladi zaradi močvirja. Vesta že, da veter povzroča šum, ki ga je slišati, če greš preko planote. Ni se ga treba bati.

Potem ju Arsula boža in objema.

Večer se spušča in slišati je klince:

"Paskali... i... ina!"

Pa se vračajo proti vasi.

Delfina je že uredila svoje gnezdo. Hiša, v katero se je vselila, stoji ravno pred polji na pobočju. Ko se vzpenjajo, že vidijo luč svetlika.

"Torej počete nocoj večerjati z nama?"

"Oh," pravi Delfina, "kaj ho-

četa, moramo se privaditi. Če začnemo s klepetanjem že nocoj, nam za zimske večere ne bo nič ostalo. Ne, hiša, je urejena, pa bomo kar tukaj ostali."

Na ognjišču gori ogenj in plamen je večji od metra in to vzbuja v srcu prijeten občutek. Stanovanje je že zelo prijetno, očisto je in urejeno. Malo je, toda to je dobro postavljeno. In ob stenah ustvarja senca pohoštvo.

"Lahko noč," kličejo otroci in molijo svoja lica v poljub.

Arsula se vrača sama domov. Tam gori še vedno čebļajo otroci.

Človek bi rekel — kakor jata srak.

"Jaz sem," pravi Arsula, ko pride domov.

Panturle je skuhal juho.

"Kam greš pa zdaj?"

"Kozo pogledat," pravi Arsula.

Arsula išče nekaj pod Karolininim trebuhom, tiplje po njem toplom kožuho in privleče izpod nje majhnega kozliča. Potem sede zraven kozje matere v slamo. Kozlička si posadi na kolena in ga gladi. Današnji sprehod jo je navdal z veliko željo, da bi tudi ona pestovala otroke.

V

Spet je prišla velika pomlad. Južna stran neba se je odprla kakor usta in diha v dolgih dihih, vlažnih in mlačnih; cvetje trepeta v vejah in zemlja začne vsa okrogla zoreti kakor plod.

Tropa oblakov se je odtrgala z vrvi. Velika in dolga procesija oblakov plove proti severu. To traja nekaj dni; medtem se zemlja napenja od obilnega dežja in prebujenega življenja v travi. Končno je nekega dne opazili, kako zavre svobodno nebo pod krmno poslednjega oblaka.

Na nebu so stale samo smeti, ki vihrajo, zbrane okoli aubignskega zvonika kakor perilo okoli kamna v potoku.

Kmet je pripravljen, toda ne upa se še začeti s pomladanskim delom, ne upa se še zgrabiti lopate ali vreče s semenom, kajti vsak trenutek lahko začne deževati; Aubignane leži prav pod plaščem velikega oblaka in mladi, svetli dan še trepeta pred bliski.

"Dokler ne pride veter..."

Panturle sedi pod cipreso ob čebelnjaku. Svoje brezdelne roke je položil na kolena in kadi. Strmi v dim, ki se suklja iz pipe kakor nekaj živega; dim na svoje telo. Zrak je še vedno miren. Vetrta še ni.

Panturle posluša.

Ne, vetrta še ni. Ni še slišati njegovih korakov na nebu, toda južna stran je že čista in ne bo več dolgo trajalo. Morda že nocoj, morda jutri.

Tako je bilo tudi tisti večer, ko je odšla Mameche. In od tedaj... če bi Mameche to videla. Toda saj gotovo vidi ali pa ni pravice.

Deziderij je prepleskal svoje naoknice in nasadil na skedenj nova vrata. Slišati je Delfino, ki kliče svoje otroke, potem pa glas otrok iz žive meje. Pred obema hišama se razprostirajo žametasta polja kakor preproge.

Panturle premišljuje. Dan je jasen. Razločno je videti stvari. Človeku postane vse jasno in vse mu je čisto pred očmi, dobro spoznava verigo dogajanj in vsa vprašanja se mu razrešijo. Spoznava red stvari. Popolnoma jasno mu postane, da je treba metati smeti onkraj španskega bezga, kajti če bi jih človek stresel na primer tje ali zraven tiste majhne češnje, bi se namnožile muhe, poleg tega bi še smrdelo in navsezadnje bi ne bilo nobenega reda več. Panturle to razume. Prav je bilo, da je napravil gumno in zalil s svinčeno os na valjarju. Prav tako je prav, da stoji na ognjišču majhna

VESTI
IZ SLOVENIJEKavčičev spodrsrlaj
v Celovcu

V dneh 27. in 28. maja se je mudilo na dvodnevnem uradnem obisku na Koroškem odposlanstvo izvršnega sveta Slovenije. Vodil ga je predsednik izvršnega sveta Stane Kavčič, v njem pa sta bila zastopana tudi člana istega sveta Bojan Lubej in inž. Franc Razdevšek.

Kakor pozdravljajo koroški Slovenci na eni strani dobre sosedske odnose med Koroško in Slovenijo, pa so ob takih kontaktih vendar že vnaprej zaskrbljeni zaradi izjav, ki bi jih utegnili podajati predstavniki iz Ljubljane na Koroškem o manjšinskem vprašanju. Ze večkrat so se namreč "znebili" predstavniki iz Jugoslavije izjav, s katerimi koroški Slovenci niso soglašali. Kar si je pa tokrat dovolil Kavčič, upravičuje odločen protest.

Znano je, kakšne posledice je zapustila na Koroškem nadstolna germanizacija, da je bilo mnogo koroških družin med drugo svetovno vojno izseljenih, da pritisk po Kaerntner Heimatdienstu (Koroški domovinski zvezi) še ni prenehal, da ta z nacionalistično usmerjenimi krogi v deželi zastopa stališče, da je le tisti Slovenec, ki se k slovenstvu priznava. Za "Bekentnisprinzip" — torej priznavalni princip — so se izrekli v deželi tudi socialisti, ob zadnjem uradnem obisku na Koroškem pa se Stane Kavčič iz Ljubljane.

Koroški tisk je mogel z zadovoljstvom in naslodo zabeležiti: "Laibachs Plazet" — "Ljubljana je dala svojo odobrenje". Socialisti so se rogali ter občudovali spretno taktiziranje koroškega deželnega glavarja Sime, Slovenci sami pa izjavljajo, da jih je Ljubljana na nesramen način izdala ter s Kavčičevo izjavo naknadno potrdila tudi likvidacijo obveznega dvojezičnega šolstva, ki so ga Nemci izsilili na podlagi priznavalnega principa.

Morda bo novo vodstvo Narodnega sveta vendar enkrat spoznalo, da "ministriranje" komunistom koroškimi Slovincem prav nič ne koristi in da so Kavčič in njegovi slej ko prej v prvi vrsti komunisti, katerim je narodnost deseta briga, manjšina pa kvečjemu drobiž za barantanje.

K. G.

škatala, čeprav je na njej napisano "popper". Dobro je, če ima človek to škatalo vedno pri rokah, da lahko v ugodnem primeru kupi mulo. To je prav lahko, samo paziti je treba. Človek ne more vedno živeti na posojilu.

(Dalje prihodnjič)

O politiki naj razpravljajo
politične stranke

Med demokratičnimi Slovenci na Tržaškem in Goriškem so vzbudile nevoljo vesti, kakršne so bile objavljene 3. junija na prvi strani "Primorskega dnevnika" z zvezi z gostovanjem Slovenskega gledališča iz Trsta v Beogradu. Tam je govora o "uradnih razgovorih" med delegacijama Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) in Socialistične zveze delovnega ljudstva Srbije. V odposlanstvu SKGZ so bili poleg njenega predsednika Vesela seveda še Kukanja, Samsa ter Svab, katerim se je na cilju pridružil Beneditič, vodja turnee tržaških gledališnikov po Jugoslaviji. V istem dnevniku smo tudi brali, da so se ti ljudje sestali tudi s Titom.

Če smo prav poučeni, združuje Slovensko kulturno-gospodarsko zvezo — kot že ime pove — določene kulturne in gospodarske organizacije (a je v bistvu zgolj neprodna zveza do bro plačanih funkcionarjev!), medtem ko ima Socialistična zveza delovnega ljudstva (odnosno njen "alter ego") — Zveza komunistov Jugoslavije) izrazito politično značaj. Ker je ekskluzivistična SKGZ doslej že večkrat odhajala na takšne sestanke z njo (v Ljubljano, Novo Gorico, Koper, na Reko itd.), saj jih ima v zakupu, jo Slovenci — ne njeni člani, ki smo v ogromni večini — vprašamo, doklej misli pod krinko "gospodarstva in kulture", v imenu našega zamejstva še žonglirati z matično domovino v politične namene? Skrajni čas je že, da prepusti politiko političnim strankam, ki jih imamo, ter njihovim izvoljenim voditeljem, ker je to njihova volodila!

v K. G.

Litostroj se dogovoril
z Renaultom

Ljubljansko podjetje Litostroj se je dogovorilo s francosko tovarno avtomobilov Renault o sestavljanju in produkciji avtomobilov te tovarne v Litostroju. Ta dogovor, ki so ga že začeli izvajati, je dvignil val protestov od podjetij, ki že imajo podobne dogovore s tujino, zlasti še od "Crvene zastave" v Kragujevcu. V Ljubljani so na te proteste odgovorili, da je vzrok sklenitvi dogovora z Renaultom prav v vrsti privilegijev, ki si jih je jugoslovanska avtomobilska industrija (predvsem Crvena zastava) zagotovila na domačem trgu. V Ljubljani trdijo, da bodo s svojim vstopom v avtomobilsko industrijo poskrbeli za dvig kvalitete in boljše postrežbo. To, kar se sedaj dogaja na

tem trgu, je skoraj prava sramota.

Ukinjena železniška proga

Železniška uprava je sporočila, da bo ustavila promet na progi Dravograd-Velenje. Železnice se otepajo obveznosti vzdrževanja prometa na progah, ki niso donosne. V zadnjih letih so ga v Sloveniji na večih progah ustavili, na drugih pa omejili. Gre seveda le za promet na krajevnih progah.

"Motvoz in platno"
v Grosupljem

To podjetje je imelo lani za 187.701,30 dinarjev nepokritih osebnih dohodkov, četudi je bil povprečni izplačani osebni prejemek na mesec le 598,83 dinarjev. Pravijo, da je bilo lansko leto najslabše. V podjetju je bilo hudo nezadovoljstvo in veliko godrnjanja ter očitkov.

Premalo piščancev

Umetna valivnica piščancev v kmetijski zadrugi Mursko polje kljub nabavi novih naprav in povečanju obrata ne more izpolniti vseh naročil. V valivnici zvalijo dvakrat na teden po 500.000 piščancev.

Jih bo zdravilna voda
reševala?

Po vojni so najdišča nafte na njihovo izkoriščanje bila stebor gospodarstva v lendavskem kotlu. Nafta se je posušila, iztek se je tudi naravni plin in delavci so se začeli ozirati po novem poslu in zaslužku. Dober del jih je odšel drugam, največ v tujino.

Zdaj so odkrili v Petiševcih termalno vodo, ki je obenem zdravilna. Občani upajo, da jim bo ta voda privabila ljudi in z njimi prinesla tudi prepotrebni denar.

Modra odredba

Vsi vozniki motornih vozil v Jugoslaviji morajo imeti do 1. maja letos v svojih vozilih vedno etui s "prvo pomočjo". Kdor tega ne bi imel pri pregledu, bo moral plačati 50 dinarjev (\$4) globe.

Dražji poleti

V domačem letalskem prometu so v Jugoslaviji s 1. junijem povišali cene za 5 do 7%. Lani so imeli v domačem prometu 1,5 milijona dinarjev izgube, ki so jo krili s presežkom v prometu s tujino, oziroma v mednarodnem prometu.

Skrb za delavce v tujini

Vlada Jugoslavije je sklenila z Zahodno Nemčijo, kjer je zaposlenih izredno veliko število delavcev iz Jugoslavije, med njimi vsaj okoli 30.000 Slovencev, sporazum, v okviru katerega bodo ti delavci zavarovani za primer bolezni, za starost, plačevanje otroškega dodatka in za brezposelnost. V vseh pogledih bodo uživali enake ugodnosti kot domačini. Sporazum mo-

TONY KRISTAVNIK

PAINTING AND DECORATING

Telephone: 946-8436

ra biti potrjen od parlamenta, predno bo stopil v veljavo.

Znali so jih ugnati

Ko so pred časom ruski mejni stražarji vneto gledali, kaj se dogaja onstran reke Usuri na Kitajskem, so kmalu zagledali vrsto kitajskih stražarjev, ki so proti ruski strani kazali gole zadnjice.

Prizor Ruse ni posebno navdušil, pa si v prvem trenutku niso znali pomagati.

Ko so čez čas Rusi postavili na svoji strani velike slike Mao Tsetunga, obrnjene proti kitajski strani, so kitajski stražarji onstran reke kmalu svoje zadnjice pokrili in jih obrnili proč od podob svojega poglavarja!

Švicarska zavarovalnica
noče kriti zavarovanja
proti izgredu

BERKELEY, Calif. — Univerza v Berkeleyju je imela z eno med največjimi zavarovalnicami v Švici zavarovalno pogodbo, ki je bilo vanj vključeno tudi zavarovanje za škodo, ki nastane, kadar izbruhnejo nemiri in izgrede. To se je zgodilo lansko leto na tej univerzi. Pri zadeti so sedaj prijavili škodo, ki znaša skupaj skoraj \$3 milijone.

Odškodninske zahteve se tičejo premoženja, pa tudi osebnih poškodb. Ko je zavarovalnica zvedela za vse to, je univerzi predlagala, naj se iz zavarovalne pogodbe črta pravica do odškodnine za zgube ob izgredu in nemirih. Ako bi univerza ne pristala, bo zavarovalnica odpovedala vso pogodbo. Univerza je na zahtevo švicarske zavarovalnice pristala, ker je zavarovalna pogodba v drugih točkah zanjelo zelo ugodna.

Vatikanska uprava
menja investicije

RIM, It. — Italijanska javnost trdno veruje, da je Vatikan sklenil, da preusmeri del svojih dosedanjih investicij na nova področja zunaj Italije. Investicije izvirajo v glavnem iz odškodnine, ki jo je Vatikan dobil ob priliki sporazuma s fašističnim režimom.

Odškodnina izvira iz premoženja, ki ga je Italija pobrala Vatikanu l. 1870. O vrednosti nameravane finančne transakcije nočejo odgovorni krogi dati nobenega pojasnila, zato pa krožijo po Rimu najrazličnejše —

Lindsay ni nejevoljen

NEW YORK, N.Y. — Republikanski župan John V. Lindsay je dejal, da ni "prav nič nejevoljen" na Nixona, ker je podprl republikanskega kandidata za župana New Yorka Johna J. Marchija, zmagovalca pri primarnih volitvah.

Nixon je na tiskovni konferenci v četrtek dejal, da podpira vse republikanske kandidate, pa dodal, da ne bo osebno posegel v volivni boj za nikogar v "krajevnih volitvah".

J. V. Lindsay je pri primarnih republikanskih volitvah pretekli torek izgubil.

Prevelik krvni davek

LJUBLJANA, SRS. — Na jugoslovanskih cestah se vrši prava morija, vsak dan je na njih v avtomobilskih prometnih nesrečah mrtvih 6 oseb. V Sloveniji je bilo lani skupno v prometnih nesrečah mrtvih 497 oseb, ranjenih pa 9220.

Povprečno je v Jugoslaviji na tisoč avtomobilov trikrat več nesreč kot v drugih državah Evrope. V pogledu prometnih nesreč je Jugoslavija skoraj med prvimi državami na svetu.

Glavni uporabniki

LOS ANGELES, Calif. — Ameriški sadjarji in vinogradniki so med glavnimi potrošniki bakra in svinca.

Ženske dobijo delo

Išče se pomočnica v kuhinji v slovenski gostilni. Kličite 531-9782.

(126)

Dental Assistant

Personable, some typing and bookkeeping experience. Preferably a resident from St. Clair—Addison Road area for your own convenience. 31 hour week, off Wednesdays, half day Saturday, paid holidays. Will train. Call 391-5300 for interview. (x)

MALI OGLASI

Stedilnik naprodaj

Dobro ohranjen štedilnik znamke Grand je naprodaj za \$30. Kličite po 11. dop. 391-3619. —(122)

Groveswood okolica

15718 Pythias blizu Euclid Beach, enodružinska hiša, 4 spalnice, velika moderna kuhinja, 1½ kopalnice, trd ponedj, velika klet, plinski furnez, bakrene cevi, nova napeljava, nova streha, blizu transportacije, prazno.

2-družinska 5-5

235 E. 156 St., 40 x 156 lot, 2 garaži, 2 nova furneza, nova napeljava, nove bakrene cevi, nova streha. \$16,800. Dajte ponudbo. Lastnik se seli v Californijo in bo pustil pohištvo. Pokličite slovenko.

FLORENCE ROME REALTY

486-2747

(18,20,23,25,27 jun)

ALUMINUM GUTTERS
INSTALLED

80¢ per foot

Robbs Metal Inc.

tel. 281-6113

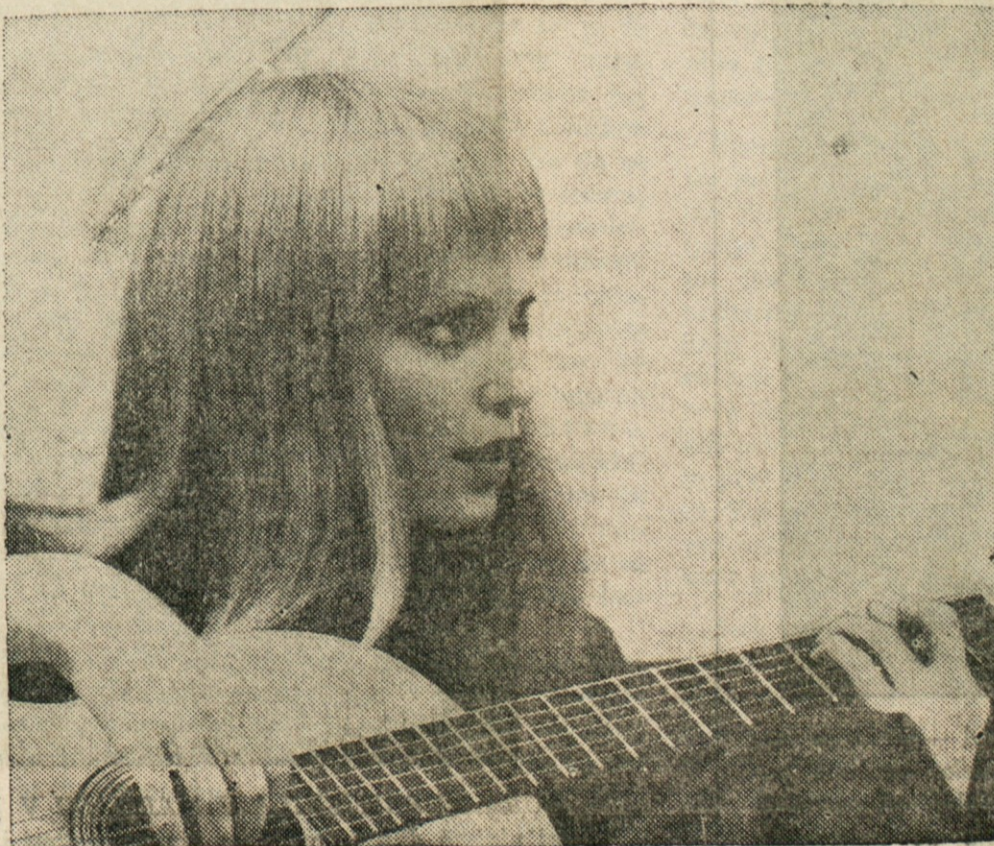
Hiša naprodaj

Ranch hiša, 3 spalnice, v kuhinji vgrajene udobnosti, pomivalac, predeljena klet, 2½ garaža, ograjeno dvorišče, redwood porč in pečica na plin ekstra udobnosti, v farah St. Stephen in Mt. Carmel. Kličite 943-3452.

—(126)

Priatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RACUN POMOCI DRZAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-42 7

ZNANA KITARISTKA. — Mia Farrow je znana po svojih vlogah v filmih na televiziji in drugod. Na sliki jo vidimo med odmorom na letališču Kennedy pri New Yorku s kitaro v roki.

JANEZ JALEN:

VOZARJI

Lenka je mami vse natančno razložila. Tudi tega ji ni zamolčala, kako se je zarekla, naj se ji roka posuši, če ne bo držala zaobljube. Prav kar se roke tiče, si nista vedeli svetovati. Nazadnje sta sklenili, da se Lenka nazaj grede posvetuje z Materjo božjo na Brezjah.

Preden je Lenka odšla, je mami vsilila ves svoj prihranjeni denar, srebrnega in skoraj nič vrednega papirnatega.

Dolgo je Lenka klečala pred Lajerjevo podobo Marije Pomagaj v kapelici na Brezjah in molodovala za nasvet, če naj prosi za odvezo zaobljube, da bi mogla poročiti Lovrenca, ko je tako dober. Nazadnje je skoraj razločno videla, kako je Marija odkimala, da ne, in skoraj rekla: "Se ti bo roka posušila."

Lončarjeva Lenka iz Ljubnega, kjer so imeli doma slovečo Marijo Udarjeno, kar verjeti ni mogla, da je brezjanska Marija noče uslišati. Nazaj domov k Mariji Udarjeni pa ne bo šla. Ne utegne več.

"Prav, pa ne," je pritrdila Lenka in vstala. Ko se je zaobrnila, je zagledala pred sabo mojstra Leopolda Lajerja. Kar prestrašila se ga je. Ni vedela, da jo že dlje časa opazuje.

Na poti domov pod Brose sta se grede Lajer in Lenka o vsem pogovorila. Tudi mojster je bil mnenja, naj zaobljubo drži. Sicer ni verjel, da bi se ji roka posušila. Pa vendar. Prelomljena beseda še nikoli na svetu ni prav gotovo nikomur hodila prav. Če že zavoljo drugega ne, pa zato, ker mora samega sebe do dna duše zaničevati. Pa si ne more niti v obraz pljuniti.

CHICAGO, ILL.

BUS. PROPERTY FOR SALE

SOUTHWEST AREA
Hardware Store Inventory Approx. \$50,000 adjacent brk. inc. bldg., adjoining store & prkg lot. Will sell together or separate. RE 5-5757 (122)

BELLWOOD — Live and own your own business. 3 apts., and store, laundromat, established business. Ph. 766-6308 (122)

BUSINESS OPPORTUNITY

AUTO REPAIR SHOP & used car lot in Oak Lawn. 2 mod. brk. bldgs. 26x70 shop, 30x50 office bldg. 2 bdrm. apt. cent. air cond., built-ins. Black top frontage. Lot 125x100. Fenced yd. 5927-31 W. 87th St. 857-9166

EST. TAVERN and 3 apts. (2-5's & 1-4) on corner 52' lot Vic. 51st & Western. \$28,500. 737-0265 (122)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER — Child Care, Live in motherless home. To care for boy 6 and girl 2. Prefer wmn. over 30. Morns 358-9552. Aftns 253-0247. Anytime 392-9842 (122)

MALE HELP

Production Supervisors

This is your opportunity to live and work in the great Minneapolis-St. Paul area: — Due to our expansion in the manufacturing of large electric motors and generators, we have openings for supervisors with experience in our Stator Coil Processing Department.

Salary commensurate with background and experience; outstanding benefits program. — Send resume and earnings history in confidence to:

ELECTRIC MACHINERY MFG. CO.

800 Central Avenue Northeast Minneapolis, Minn. 55413
An Equal Opportunity Employer (123)

"Spet vas ne razumem."

"Vidiš, objokani angelček moj," je ljubeče tolažil in obenem hrabil Lajer Lenko.

"Pri birni si bila nekako potrjena za vojščaka Kristusovega. Sedaj je prišel čas, da greš v boj za njemu storjeno zaprisego. Sicer ne bo boj krvav, pa bo kljub temu tekla kri, ne rdeča, pač pa srčna, kar še dokaj bolj boli. Ker si ženska in še prav nič vajena bojev, te pospremim v Lenpad in se bom vojskoval ob tvoji strani. Utegnem prestreči marsikak tebi namenjen udarec. Ti je prav?"

Lenka je molče prikimala in slikarja hvaležno pogledala.

"Tudi za tvoje bratce in sestrice poskrbim, da ne shirajo od lakote."

"Lepo prosim, mojster."

Lajer se pod Brosem niti ustavil ni. Odšel je kar naravnost v Mošnje h gospodu župniku doktorju Ažbetu. Lenka je skozi okno gledala za njim. Pa se je domislila in bila tudi prepričana, da jo je Marija Pomagaj iz Brezj le uslišala. Poslala je za njo izkušenega in v hudem pomanjkanju in v večletnem zaporu izmodrenega, nadarjenega slikarja Leopolda Lajerja, ki je kar nekako prevzel vse njene težave.

Samo ubogati ga bo treba. Pa ne bo težko. Saj tako nikogar nima, ki bi ji znal prav svetovati. Ze samo ob tej misli je Lenki odleglo, kakor bi bila odvrгла s svojih pleč težko navezano rjuho sena.

Naslednja dva dni je še pred poldnem začela pritiskati soparica. Sredi popoldneva se je pa zabliskalo in zagrmelo. Razlila se je ploha in dež ni prenehal do noči. Huda ura in dež sta v Lenkinih očeh opravičevala Lajerja, ki si ga je želela, pa ga ni bilo nič več blizu. Tudi se je brhki točajki čudno zdelo, da se Lovrenc že več dni ne oglasi. Nanj je pa prav lahko čakala. Celo hudo jo je skrbelo sniti se z njim. Treba bo dokončno odgovoriti, da ga ne more in ne sme vzeti, kakor bi ga rada. Pa čeprav srce poč. Naj kar. Saj ni vredno več živeti.

Tretji dan je bilo vreme kakor naročeno. Pa spet ni bilo nikogar. Lenko je začelo skrbeti. Naslednji dan ni padlo niti kapljice dežja, pa se ni oglašil ne Lajer, ne Lovrenc.

(Dalje prihodnjič)

Prispevajte
V TISKOVNI SKLAD
AMERIŠKE DOMOVINE

JUNIJ						
Sa	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

KOLENDAR

društvenih prireditev

JUNIJ

29. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi svoj vsakoletni piknik na Slovenski pristavi.

JULIJ

4. — Zelena dolina priredi piknik na svojih prostorih.
9. — Klub slov. upokojencev v Euclidu priredi piknik na farmi SNPJ.
6. — Stajerski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.
13. — Slovenska pristava priredi piknik.
16. — Klub slov. upokojencev za Holmes Avenue okrožje priredi piknik na novih prostorih ADZ parka v LeRoyju.
20. — Slovenski športni klub priredi piknik na Slovenski pristavi.
27. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.
27. — Piknik v Zelini dolini.

AVGUST

3. — Ohio KSKJ piknik v parku sv. Jožefa na White Rd.
3. — Korotan priredi piknik na Slovenski pristavi. Igrajo "Veseli Slovenci".
6. — Federacija Klubov spov. upokojencev ima piknik na

farmi SNPJ.

10. — DSPB Tabor priredi svoj piknik na svojih prostorih.

17. — S.K.D. Triglav priredi svoj drugi redni piknik v Triglavu parku Milwaukee, Wis. združen z mladinsko sportno prireditvijo.

17. — Fara Marije Vnebovzete priredi svoj žegnanski festival od 3. pop. do 9. zvečer v šolski dvorani.

17. — Slovenska pristava priredi piknik na svojih prostorih.

23-24. — Slovenski Dom na Holmes Ave. praznuje 50-letnico obstoja.

24. — Zelena dolina priredi piknik na svojih prostorih.

24. — Letni piknik društva Najsv. Imena fare sv. Vida na Saxon Acres na White Road.

24. — V SDD na Recher Avenue ob enih popoldne balinarska tekma.

24. — Mladi harmonikarji prirede na Slov. pristavi piknik, katerega dobiček je določen za misijonske namene.

SEPTEMBER

7. — Slovenska pristava priredi piknik v korist Slovenika v Rimu.

DECEMBER

7. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v

SDD na Recher Ave. Začetek ob štirih popoldne.

Ameriška Domovina v prvem tednu julija zaradi počitnic osobja ne bo izšla

Kot v preteklih letih tudi letos v prvem tednu julija Ameriška Domovina ne bo izšla, ker bo celotno osobje v uredništvu, upravi in tiskarni na počitnicah. Naročnike in čitatelje lista prosimo za razumevanje, ker uslužbenstvo drugače ne more do nujno potrebnih počitnic. Število osobja je premajhno, da bi moglo postopno na počitnice, nadomestila za tako delo pa žal ni mogoče dobiti.

Vse tajnike in poročevalce društev prosimo, naj svoje objave za čas, ko list ne bo izšel, pošljejo preje, da jih bo mogoče še o pravem času objaviti. Lista ne bo v tednu od 30. junija do 7. julija. AD

TAKO MLAD, PA ŽE VES NAGUBAN — Gorilin mladič Tiffany v živalskem vrtu v Kansas Cityju, Mo., je star komaj 7 mesecev, pa je že ves naguban v obraz.

TO NI POPLAVA. — Slika ne kaže kekega poplavljenega mesta, ampak enega izmed prekopov vodne mreže tajskega glavnega mesta Bangkok, "Benetk Vzhoda". Trgovino opravljajo kar na čolnih in s čolnov, s katerimi so pripeljali blago na trg.

SUSA JE PRITISNILA V MADRASU V INDIJI — V državi Madras v Indiji je zopet pritisnila suša. Na sliki vidimo dno jezera, kjer živina zastoj išče vodo. Predel okoli tega jezera je znan kot zavetišče razne vrste ptičev, ki pa so jo ob tej suši pobrali iskat zavetje drugam.

KOT KAČA — Tako se vije cevovod preko peščene puščave v Libiji od petrolejskega polja do pristanišča obali Sredozemskega morja.